

Ledaren

► **Då händer det oväntade.**

Men plötsligt händer det. Igen.

I Skåne jagades Norén av Levy, Söderberg och Kjeldsen.

I USA höll David Lingmerth undan för Spieth, Rose och Molinari. Efter tre särspelshål fick Justin Rose ge sig.

Vi hade en ny svensk oväntad segrare på PGA Tour.

Lika plötsligt vänder det: Dagen efter missade Lingmerth kvalet till US Open. Golfen är oförutsägbar till sin natur. Mest effektivt blir oväntade händelser i de stora mästerskapen och kanske har årets sista major, PGA Championship, fått mer än sin beskärda del av sådana.

2002 duellerade Rich Beem med Tiger Woods på Hazeltine, och avgick oväntat med segern.

Året därpå, på Oak Hill, slog Shaun Micheel, rankad 169:a i världen, en järnsjua till några decimeter från flaggan på 18:e och vann. Micheel spelade före tävlingen en träningsrunda och bestämde sig efter den för att ha som mål att klara kvalgränsen.

Högre än så vågade han inte sikta. Vare sig Beem eller Micheel rosade marknaden efter sina PGA-segrar. Det kan upplevas som besvärande eftersom det antyder att golfen till sin natur är slumpartad.

Därför minns vi kanske hellre John Daly som var 9:e reserv inför PGA Championship 1991. Han kallades in sent på kvällen före tävlingen och körde bil genom natten för att hinna till Crooked Stick.

Daly hade missat 11 av 23 kvalgränser på PGA Tour. Crooked Stick var 6 670 meter vilket var mycket på den tiden. Men Daly drev bollen högt över och långt förbi alla problem. Han vann på -12.

"It's a miracle," sa Daly.

Man skulle också kunna säga: Plötsligt händer det.

Och sedan... ja, det vet både du, jag och John Daly. **G**

Plötsligt händer det. Sedan vänder det.

TOMMY JEPSSON

Chefredaktör

Jag hade parkerat bilen på Västergatan i Malmö (eller om den hette Östergatan, jag har alltid haft svårt för väderstrecken) och medan jag stuvade in jobbväskan i bagaget hördes ett oroväckande muller från ovan.

Innan jag hittat till Sall-

rupsvägen kom de första regnstänken på vindrutan och när jag svängde av mot PGA of Sweden National hade de mörka molnen helt tappat greppet om sitt innehåll.

Två personer stretade i vägkanten genom piskande vindbyar och med var sitt golfparaply som enda skydd mot de rasande elementen.

Jag bromsade in. De höll på att gå rakt in i bilen eftersom deras sikt skymdes av paraplyerna de höll framför sig som skydd mot sidledsregnet.

"Ska ni till Nordea Masters? ... Hoppa in då", sa jag.

De fällde ihop sina paraplyer och bedyrade sin tacksamhet. De hade missbedömt hur lång promenaden till banan kan vara.

"När du stannade kändes det lite som att... 'plötsligt händer det'", sa mannen innan han hoppade ut. Då sken solen.

Den frasen sammanfattar den helgen rätt bra. Vi hade på förhand bestämt att vi skulle följa Marcus Kinhult under de där dagarna. Man skulle förstås kunna säga något syrligt om kvaliteten på startfältet i Nordea Masters när vi väljer att fokusera på en av startfältets amatörer. Men det är snarare så att Marcus Kinhult är något alldeles extra.

Efter en dags spel var han i ledning.

Efter två dagars spel var han fortfarande i ledning.

Nio under par.

Plötsligt händer det.

Lika plötsligt vänder det.

De två avslutande rundorna gick han åtta över par. Det är ändå mer än skapligt av en 18-årig amatör.

Efter fyra dagars spel i mer eller mindre besvärlig vind, vann Alexander Norén – han som under ett par års tid tålmodigt kämpat mot en efterhängsen handledsskada.

Nu var handleden stark nog att orka lyfta den där glasbucklan. Han fick sola sig i den mediala glansen i några timmar.